

ת"ד 4014/11/19 - מדינת ישראל נגד משה ברכה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 4014-11-19 מדינת ישראל נ' ברכה
תיק חיצוני: 406101/2019

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	משה ברכה

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבלו אשתו, אחיו וגיסתו של הנאשם חבלות של ממש בדמות שבר בצלעות ושבר באצבע.

הופיע בפני נאשם נורמטיבי האוחז ברישיון נהיגה משנת 1979 ואין לחובתו הרשעות קודמות. המדובר בכשל ראשון בכלל עבורו. ניכר כי התנהלותו בדרכים תקינה וכי מדובר במעידה חד פעמית עבורו.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראות חיקוק מספר 3 ו-4 קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

המאשימה הפנתה לחבלות שנגרמו ל-4 אנשים, ביניהם, נגרמו חבלות של ממש לאשת הנאשם, שבר באצבע ולאחיו, שברים בצלעות ועתרה לפסילה בפועל בת 6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הציגה תעודות רפואיות והפנתה לפסיקה תומכת.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם שלא להשית על הנאשם פסילה בפועל. טען כי הנאשם לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה, טען כי מדובר בנאשם בעל עבר תעבורתי נקי והפנתה לנסיבות האישיות בהיותו מפרנס יחיד ועיקרי, המטפל באשתו הנכה וזקוק לרישיון הנהיגה לצורך התנהלות יום יומית.

כעולה מכתב האישום, הוראות החיקוק אשר יוחסו לנאשם מצויות בתוספת השנייה של פקודת התעבורה ולכן, טומנות

עמוד 1

בחובן חובת פסילת רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 3 חודשים, וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק ביחס לסעיף 38 (2) ו-38(3) לפקודת התעבורה, אינה חובה מוחלטת והושאר שיקול דעת לבימ"ש במקרים מיוחדים ובהתקיים נסיבות מיוחדות, אף שלא להורות על פסילת רישיון הנהיגה בפועל.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה מאוזנת שלא כוללת פסילה בפועל של רישיון הנהיגה.

כעולה מהמסמכים שהוגשו, מדובר בתאונה בה נגרמה חבלה של ממש בדמות שבר בצלעות לאחיו של הנאשם, אשר לא הצריך התערבות כירורגית ושבר באצבע לאשתו של האח, שגובס וטופל.

מהתעודה הרפואית אכן עולה כי אחיו של הנאשם התקבל למיון ביום 13/9/19 בשעה 02:01 ושוחרר לאחר מספר שעות להמשך מעקב בקהילה. כמו כן, אשת הנאשם אף היא התקבלה למיון ושוחררה עם המלצות למנוחה מספר שעות לאחר מכן.

מבחינת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה עצמה, הרי שמדובר בעבירה ראשונה של הנאשם, שהינו בעל עבר תעבורתי נקי לאורך וותק נהיגה מרשים של 41 שנים. התרשמתי כי מקרה זה אינו מאפיין את התנהלות הנאשם בדרכים וכי מדובר למעשה במעידה חד פעמית עבורו.

במכלול השיקולים, לא נעלמה מעיני העובדה כי המאשימה עצמה בחרה שלא לפסול את רישיונו של הנאשם במסגרת הליך פסילה מנהלית, סמוך למועד העבירות וזאת גם לאור עברו התעבורתי הנקי, דבר המעיד על כך שאף היא סברה שאין המדובר במקרה חמור וכי לא נשקפת מסוכנות מהמשך נהיגת הנאשם מיד לאחר קרות התאונה.

זאת ועוד, לא מצאתי מקום לגדוע יתר על המידה את מהלך חייו התקין של הנאשם כפי שתוארו. משפחתו של הנאשם היא זו שנפגעה בשל התנהלותו ובכך גם בא עונשו. בנוסף, אשת הנאשם חולה במחלת ניוון שרירים והוא היחיד אשר סועד אותה ומסיע אותה לטיפולים. עוד תואר כי הוא נדרש להסיעה במקרים של עזרה ראשונה דחופה לעיתים קרובות. בנוסף, פירט ב"כ הנאשם כי הנאשם עובד למחייתו מספר שעות ביום ולצורך כך חייב להתנייד עם רכבו.

הנאשם ביקש לשאת דברו, פרט בהתרגשות נסיבות אישיות מורכבות בעודו מסייע לבנו, שחזר בתשובה והוא ואשתו אינם עובדים ויש להם 2 ילדים. תיאר כי הוא מפרנס אותם ועוזר בהתנהלות הבית שלהם, בעודם גרים במרתף בירושלים והוא גר באשקלון. עוד תיאר בהתרגשות כי אחיו וגיסתו חזרו לעבודה ולחיים תקינים וכי הם בקשר רצוף.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש, לאזן בין רכיבי הענישה ולא להשית פסילה בפועל, בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי אף לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את חומרת העבירות, תוצאות התאונה, את נסיבות קרות העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את העובדה כי משפחתו היא הנפגעת, את וותק נהיגתו הרב ועברו התעבורתי הנקי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 200 ₪, שישולם בתוך 90 יום.
2. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.
3. פיצוי לנפגע, אליהו ברכה, בסך 1,000 ₪, שישולם בתוך 120 יום.
4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של גרימת תאונת דרכים שנגרמה כתוצאה מרשלנותו והכל תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם במזכירות בית משפט לתעבורה בתוך 30 יום. באם הנאשם לא יחתום כאמור, ייאסר למשך יומיים.

ניתנה היום, י"ג אדר תש"פ, 09 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.